

Bayer Zsolt: Európa tükre

2016 június 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A britek kilépnek az Európai Unióból. A szimbolikus térben különösen érdekes, ami és ahogyan történt.

Mert a britek 1975-ben már szavaztak arról, hogy tagjai maradjanak-e az akkori európai közösségnek. Akkor a bennmaradásra szavazók kétharmados gy?zelmet arattak, 67 százalék volt az igenek aránya. És 1975-ben az akkori fiatalok dönt? többsége szavazott igennel. Az akkori húsz-harminc éves fiatalok negyven év elteltével és negyven év tapasztalatával a hátuk mögött most a kilépésre adták voksukat. Ezt a negyven évet és ezt a negyvenéves tapasztalatot kellene most megértenünk. Azt a negyven évet, amely során a nyugati jóléti társadalmak eljutottak oda, ahol ma tartanak.

Például meg kellene értenünk, miképpen lehetséges, hogy mindenféle mutatót figyelembe véve a mai átlagbérek pontosan megfelelnek az 1975-ös átlagbéreknek. És ez éppen úgy igaz Nyugaton, mint például minálunk. Holott össze sem hasonlítható az út, amit bejártunk, össze sem vethet? egymással, hogy honnan indultunk. És ez csak az egyik mutató, az egyik elgondolkodtató adat.

A másik, hogy mivé lett Európa. Az az 1975-ös fiatalság – szüleink nemzedéke! – ’68-ból indult, a ’68-as örökséget hozta magával. Ez pedig akkor is valami közösségteremt? er?, ha ’68 brutálisan mást jelentett Nyugaton és itt, a Fal innens? oldalán. Ott, Nyugaton, ’68 a szabadság önmaga ellentétébe fordulásának, karikatúrává válásának kezdete.

Itt, a Fal innens? oldalán pedig a prágai tavasz eltiprása, a szovjet típusú diktatúrák megdönthetetlenségének éve. (Abban a bizonyos 1975-ös esztend?ben, amikor a britek kétharmada igent mondott az európai közösségre, kiutasították Magyarországról Szelényi Iványt. Lányaival, Szonjával és Lillával egy iskolába jártam, „Föls?-Budára”, a Virányos útra. „233-as számú Déryné úttör?csapat vigyázz! Zászlónak tisztelegj!” Nagyon szép lányok voltak a Szelényi lányok, szerelmes is voltam egyikükbe, de hát hatodikos kisfiúként nem is álmodhattam ilyesmir?l… Azért a lányokat sírva búcsúztattuk, együtt Szekér Gyuszival, aki Szekér Gyulának, az akkori nehézipari miniszternek a fia volt. Mit érthetne meg ebb?l egy brit? Semmit…)

De ott hagytuk el, hogy mivé lett Európa.

A ’68-as indíttatású nemzedék megrettent attól, mit tett Európával. S náluk, szüleink generációjánál már csak mi, a gyerekek rettentünk meg jobban. Nagyszüleink nemzedéke már elment, a mi gyerekeink pedig belen?ttek a rettenetbe, nekik ez a természetes, és úgy is viszonyulnak hozzá. Vagy elfogadják és helyeslik, vagy még jobban, még radikálisabban, még félelmetesebben tagadják.

Európa pedig… Istenem… Mit is lehetne mondani Európáról?

Európa nincsen. Ezt lehet róla mondani. Európa egy fosztóképz?. Európa emlék, álom, Európa az „egyszer volt hol nem volt”, ráadásul Európa emlékét már csak a szüleink és a mi nemzedékünk ?rzi.

Az Utas és holdvilág Velencéje, Mihály egész útja Gubbióig, a zsidóból ferences rendi szerzetessé lett barátig – az az Európa, ami már nincsen. A Fekete-erd? világa, Spessart, Jancsi és Juliska, Hauff és a Grimm fivérek, ó, szerelmem, nagy német romantika, Európa hajdanvolt lelke, a romantika maga, mint a jeges Felvilágosodásra érkez? válasz, a szív jogai, melyeket Rousseau hangoztatott, amikor megrémült m?vükt?l, a jakobinus Franciaországtól, pedig nem is látta soha, mert meghalt az iszonyat eljövetele el?tt, de ett?l még tudta az iszonyatot.

És Blake, „tigris, tigris, éjszakánk erdejében sárga láng”, és Byron, és Dante emberfeletti látomása, Boccaccio erotikája, a nemzetek formálódása, Ady leírhatatlan szkepticizmusa, a talicska kenetlen kerekének nyikorgása, ahogy tolják haza a csucsai restib?l a század legnagyobb magyar költ?jét, és Kosztolányi rokokó finomsága, „Mint aki búcsúzik, beszélni akarok, itt éltem én, vér véretekb?l, magyarok” – és ha már, akkor persze Shakespeare, akit aztán egyszer le kellett fordítani az angoloknak, hogy megértsék. Mi ha nehezen is, de értjük a szót a 13. századból:

„Világ világa, / virágnak virága, / keserüen kinzatul, / vos szegekkel veretül!”

A derék briteknek le kellett fordítani a 16. századi Shakespeare-t, hogy megértsék: „Én, mivel nem játszhatom a szerelmest, / Hogy eltöltsem e cseveg? id?t - / Úgy döntöttem, hogy gazember leszek / S utálom e kor hiú

gyönyörét.”

Tartok t?le, manapság már senkit sem érdekel III. Richárd odaát, a ködös Albionban. De legalább megutálták e kor hiú gyönyörét, amelyb?l nekik úgyis egyre kevesebb jutott.

Európa, a gonosz királyn? belenézett a tükörbe, és varázstükre így szólt: Nem vagy már szép, királyn?, de legalább nincs senki, aki szebb nálad.

Hát persze, végül így is célba lehet érni. A britek célba értek. Így értek célba. És elkezdhetik elölr?l, hogy akkor most majd hátha sikerül. És a példa ragadós lesz. Addig pedig Cs. Szabó László üzen nekünk a negyvenes évekb?l, a nagy európai válság idejéb?l, és ezt üzeni: „Egyszer a Fert?b?l kihúztak egy id?tlen halembert, Hany Istókot. A zsombékban, nádi s?r?ben, majd hogy a víz alatt nem lakott. Így búját el id?nkint a magyarság is a vízi rejtekébe. Csonttá aszott, egy szúnyog is belevásott volna a húsába. De túlélte. Mikor az európai népekb?l hírmondó sem marad, a magyar talán még mindig a subája alatt dörmög.”

Most a britek is eljutottak a dörmögés jogáig. Mi is dörmögjünk csak bátran. Új mesét. Csak soha, soha többé „fasiszta-kommunizmusét”. Nagy válságok idején ennek elkerülése a legnehezebb. Úgyhogy figyeljünk, de nagyon…

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló